

Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds de sidste 3 Aar, lægger jeg en meget ringe Vægt paa. Spørgsmaalet kan naturligvis ved en saadan Beregning faae en noget anden Kulør, men Realiteten er finantsielt saa klar, at man neppe vinder Slaget ved den Slags Ting. Jeg vil dog bemærke til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, at selv om han tager de Aar, hvori Ministeriet har været ved Roret, vil han dog ikke engang naae det, som jeg og mine nærmeste Meningsfæller foreslaa at bevilge, det naas ikke, naar man ikke tager Feltstyksbevillingen med; men denne Bevilling tror jeg, at man opfatter selvstændig feil, naar man argumenterer saaledes, at, fordi den vilde være blevet givet paa Finantsloven, hvis man da havde havt Oplysninger, er det en Bevilling, som man betragter som medberegnet i den Sum, som Folkethinget hidtil har anset det rimeligt i Gjennemsnit at give paa § 26. Dette er Spørgsmaalet; om den er givet paa Finantsloven eller paa en særlig Lov, er fuldstændig ligegyldigt; men det er ikke fuldstændig ligegyldigt, om man derigjennem har gjort et Skridt, hvorved man paa een gang bringer et stort Offer, for pludselig at naae et stort Resultat, nemlig hele vor Feltartilleris Forsyning med bedre Materiel, eller om man derigjennem giver en Bevilling, som man mener skal have Betydning for Gjennemsnittet; det kan det aldrig blive. Det er af de Bevillinger, som kunne komme iglen fra Tid til anden, og som, naar man regner det Hele ud med Gjennemsnitsstal, kunne komme til at spille en Rolle og frembringe et Gjennemsnitsstal, hvorigjennem der frembringes et Indtryk, som ikke er det virkelige. Jeg har allerede tidligere bemærket, og jeg skal komme tilbage til det siden, at alle disse Gjennemsnitsstal i Virkeligheden have meget Lidt at sige. De kunne fremkomme ved, at der et enkelt Aar er givet en overordentlig stor Bevilling, som man har givet af særdeles særlige Grunde, og som ikke har den ringeste Betydning for, hvad der skal være Norm for Fremtiden, men som man dog sammenligner med, hvad der er givet i en lang Række af andre Aar, hvorved der frembringes et Resultat, der aldrig noget Aar har været anset for det normale. Det opnaar man ved at være uforsigtig med Gjennemsnitsberegningen. — Det er Noget, som Enhver, der har syset med Statistik, veed, at Gjennemsnitsberegningen giver en overordentlig illusorisk Oplysning, naar man vil have at vide, hvad der er at anse for det Ordinære, en Oplysning, som kun har meget lidt Værd, og som kun faar Værd ved at kontrolleres, idet nemlig en Gjennemsnitsberegning, for at være paalidelig, maa være bygget paa Tal, der fluktuere omkring et Centrum, men ikke paa Tal, der alle ligge langt under Gjennemsnitsstallet, sammensat med et andet enkelt, ganske tilfældigt Tal, som ligger langt over. Gjennemsnitsstal faae ingen Betydning, medmindre

man kontrollerer dem ved at gaa de enkelte Aar efter, og se, hvorledes Gjennemsnitsstallet er kommet tilveie, om det er ved at udregne det af varierende Tal, der fluktuere om et Centrum, eller det er fremkommet ved at lægge et tilfældigt stort Tal sammen med de ordinære. I dette Tilfælde er det Sidste foretaget af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Han har brugt et tilfældigt stort Tal, har lagt det sammen med de ordinære og derved faaet et stort Gjennemsnitsstal, der, som sagt, aldeles ingen Betydning har. Jeg skal ikke her gaa ind paa den Forskjel, der er søgt gjort gjældende mellem nogle Bevillinger, som kunne siges at være Udsættelser, og andre, der ere Besparselser; thi finantsielt har det ingen Betydning; reelt kan det have Betydning, om Noget er en Regtelse eller blot er en Udsættelse, om man faar Tingene eller ikke; men finantsielt er det ganske det Samme, naar man blot ved Udsættelsen har in mente den Beslutning, den Løfte ogsaa i Fremtiden, naar Konsekvensen af Udsættelsen kommer, at ville holde sig indenfor det samlede Tal, som man anser for et Maximum, ud over hvilket Bevillingen ikke maa gaa. — Det, jeg stadig kommer tilbage til, er: hvor høit bør vi gaae i Bevillingerne paa § 26, saaledes som Forholdene nu ligge for? Forskjellen mellem de to Mindretal, hvis Standpunkter formentlig ere nogenlunde faste i denne Sag, er 275,500 Kr. Jeg tror nok, at jeg maa have Ret til at betegne det som op imod 300,000 Kr. (Berg: Jeg faar 250,000 Kr.) Det tror jeg ikke er rigtigt; men det kan gjerne være; det lægger jeg ikke nogen Vægt paa; det er godt muligt, at jeg har regnet feil, men det er ogsaa muligt, at det ærede Medlem har regnet feil. Spørgsmaalet er, efter hvilke Principer vi overhovedet skulle indrette vore Bevillinger i Fremtiden, om vi skulle gaa høiere eller lavere om vi skulle lægge de sidste Aars eller Folkethingets gamle Praxis til Grund? — Med Hensyn til Værftsbevillinger vil jeg sige den ærede Minister, at der er en Udvæi — hvis han foretrækker den — med Hensyn til Værftets Drift, om hvilken jeg antager, alle kunne blive enige. Man kunde nemlig helt fryge Torpedobaaden, vente til næste Aar og da anstaafe den foruden de mange andre, som den ærede Minister da har til Hensigt at komme frem med. Det lægger jeg forøvrigt ikke nogen afgjørende Vægt paa. Paa det Omraade har jeg blot stillet Vædringsforslaget, for at muliggjøre, at Marinen kan faae denne Torpedobaad laar, uden at vi dermed komme i Strid med, hvad vi maa anse for det Besæntlige, nemlig det finantsielle Standpunkt. — Naar det er blevet sagt, at man ganske vist tidligere paa Konto C. har givet ringere Bevillinger end nu, men at man paa andre Konti af § 26 ekstraordinært har givet større Bevillinger, saa at Gjennemsnitsbevillingen dog havde været betydeligere end